

Bezmocný, bezbranný
ty nejsi a málo je vnímáš
nekřičí, doufají
snad můžeš víc jim dát

Stavíme z myšlenek ledový hráze
absence pocitů ve studnách lží
skrytý za ideje, slova a fráze
spěcháme do krytu za zlatou zdí
Když někdo nemůže, má prostě smůlu
co je nám do toho, nechte nás být
nikdo se nestydí, nikdo nepomůže
a zbytky svědomí dávno už spí

Bez viny, spoutaní
ty nejsi a málo je vnímáš
oceníš, jednou oceníš
kdo dává a ne se jen dívá

Jednou nám vykvete jen černá růže
z absence pocitů, z výmluv a lží
z nechuti pomoci toho, kdo může
nevidí, neslyší za zlatou zdí
Jednou to zažiješ na vlastní kůži
jednou to pochopíš, pozděj či dřív
jednou si vzpomeneš na černou růži
a až jí utrhneš, zvadneš i s ní